

AMERISKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 50

CLEVELAND, OHIO, FRIDAY MORNING, FEBRUARY 28TH, 1936

LETTO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zanimive vesti iz živ- Zanimiva jezerska raz- Italija bo zabranila pri- ljenja ameriških stava v Clevelandu hod tujezemskih sank- Slovencev cijskih parnikov

Iz Willard, Wis., se poroča: 27. junija in bo trajala vse do Frank Lajkovič, star 56 let in 4. oktobra, bo imela kot posebno premožen slovenski farmar, je no privlačno zanimivost tako pred nekaj dnevi ustrelj svojo zvano "mednarodno mesto," ki ženo Agato in triletnega sina Evgena, ki sta skupaj ležala v postelji. Njegov najstarejši 24-letni sin Frank je očet izbil revolver iz roke in s tem obvaroval ostale otroke, katerih je doma šest. Lajkovič se zdaj nahaja v okrajnih zaporih. Policija je minena, da je izvršil umor v hipni blaznosti, ki je nastala iz ljubosumnosti. Lajkovičeva družina je imela devet evropskih narodnosti, pa tudi azijskih in tropičnih. Vsak posetnik tega mednarodnega mesta bo takoj čutil, da se nahaja v skrivnostnem, njemu nepoznanem svetu.

V bolnišnici v Butte, Mont., se nahaja v bolnici rojak Anton Zugelj. Plast kamenja ga je zasula v rudokopu in mu prizadala težke poškodbe. V isti bolnici se nahaja tudi rojak August Spolar z nogo v mavci.

Iz Jardine, Montana, prihaja vest, da je tam pobilo rojak Jacoba Prevca. Istotam je družina Anton in Mary Suštaršič pred kratkim obhajala srebrno poroko.

V Milwaukee je umrl koroški rojak Fred Kotnik, star 51 let in brat Thomasa Kotnika, predsednika predmestja West Milwaukee. Umrl je za pljučnico. Zapušča hčer, brata in dve sestri.

Srčna kap je zadela Franka Petrana v West Allis, Wis., ko je v neki gostilni opazoval igro pri mizi. Bil je na mestu mrtev. Ob času smrti je bil zastopnik neke pivovarniške družbe.

Tri srebrne poroke so se vrstile zadnje dni v Milwaukee. Obhajali so jih: družina Frank Bregant, John Sušnik in Frank Lah. Pri Lahovih je bila istočasno poroka njih hčere Lidije z Rudy Starcem.

Okrajna vlada

Ko je posebna komisija lanskot leta v novembra mesecu predložila volivcem na glasovanje nov sistem okrajne vlade v Cuyahoga county, je "Ameriška Domovina" priobčila nekaj tozadnih uredniških članov, v katerih se je izražal dvom, da bi nov sistem okrajne vlade ustaven, še manj pa koristen za prebivalstvo Cuyahoga okraja. Priporočali smo tedaj našim ljudem, da glasujejo proti. Načelnik komisije, ki je predložil načert novega sistema okrajne vlade, je bil tedaj Harold Burton, današnji član Kongresa. Kot smo že poročali, je najvišja sodinja sedaj soglasno zavrgla novi sistem okrajne vlade, čes, da je v mnogih ozirih nasproten ustavi države Ohio.

Ostra kazen

Na zvezni sodniji je bil včeraj obsojen neki Sam Sinton, 11713 Parrington Ave., v katerega nisi so dobili žganjarski kotel, ki je držal 200 galon. Sinton je bil obsojen globo \$1500.00 in poslan za osem mesecev v zapori.

Dr. Marije Magdalene

Nocjo večer 28. februarja se bo nahajala tajnica dr. Marije Magdalene št. 162 KSKJ v spodnjem dvorani šole sv. Vida od 6:30 do 7:30 zvečer v svrhu društvenih zadev.

Italija bo zabranila pri- hod tujezemskih sank- cijskih parnikov

Rim, 27. februarja. Laška vlada namerava zapreti italijanska pristanišča za vse tujezemski parnike, ki pripadajo k državam, ki so odredile sankcije napram Italiji. Italija je pravljena prenehala vsako trgovanje z doličnimi državami.

Tozadnji dekret je bil včeraj tajno izdan pri posebnem seji laškega fašistovskega končila, vendar se odredba še ne bo začela izvrševati takoj. Mussolini čaka, da vidi, kaj namerava tozadnje ukreniti ostale države.

Sporoča se tudi, da namerava laška vlada prepovedati promet Oriental ekspresnega vlaka skozi Italijo. Dolični vlak vozi direktno med Parizom in Cariagradom, in prega vodi skozi Italijo v Jugoslavijo. Vlak se ustavlja v Milanu in v Benekah.

Obenem je laška vlada ponovno protestirala proti pogodbam med petimi državami, to je med Anglijo, Jugoslavijo, Turčijo, Grško in Romunsko. Pogodba je naperjena proti Italiji, in so se vse države zavezale priti Angliji na pomoč v slučaju, da bi bilo angleško bojno brodovje v Sredozemskem morju napaden.

Malenkostno naseljevanje

Naseljevanje iz Evrope je bilo v preteklem fiskalnem letu skoro pod milo. Dočim je bilo glasom naselniške kvote dovoljeno 153,774 naseljencem priti v Ameriko iz raznih držav, pa je bilo v preteklem fiskalnem letu v resnici izdanih le 17,291 kvotnih viz, kar pomeni, da je prišlo komaj 11 odstotkov novih naseljencev v Ameriko od postavnih kvot. Poleg tega imajo omenjenih viz pa je bilo izdanih še 20,855 izvenkvotnih viz za žene in otroke ameriških državljanov. Kvota za Jugoslavijo je znala v preteklem fiskalnem letu 945, na račun te kvote pa je bilo izdanih le 246 viz, izvenkvotnih viz za Jugoslavijo pa je bilo 258.

Pokojni Pšenčnik

Včeraj smo na kratko poročali, da je preminil v četrtek zjutraj rojak Frank Pšenčnik,

3532 E. 80th St. Pokojni je bil

doma v bližini Brežic na Štajerskem in je bil star 56 let.

V Ameriki je živel nad 22 let. Tu zapušča tri sinove, Franka, Antona in Johna, v starem kraju pa tri sestre, Agnes, Josephine in Terezijo ter brata Mihaela.

Pogreb pokojnega se bo vršil v soboto zjutraj ob 9. uri iz hiše žalosti pod vodstvom Louis J. Ferfolja. Bodil ranjkuem ohrazen blag spomin. Preostalim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Zadušnica

Zadušnica ob prilici 30-dnevne smrti za pokojnim John Goršetom iz Euclida se bo brala 3. marca ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Kristine. Maša bo z libero in je darovana od sedov. Sorodniki in prijatelji pokojnega so prijazno vabljeni.

Banka bo plačala

Dne 4. marca bodo vlagatelji zaprav ne vedo, kdo vodi policijski urad, ker sta oba najvišja uradnika bolni. Mesečne seje društva sv. Višča št. 25 KSKJ se bodo zanašajevi vršile v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida vsako prvo nedeljo v mesecu ob 1:30 po poldne. Pobiranje asesmenta se začne opoldne, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu.

Lepo darilo

Včeraj je prispeval za Jugoslav. vrt Mr. Ralph Čeborn, slovenski trgovec na 4030 St. Clair Ave., lepo vsoto \$25.00 in sicer z želje, da daruje \$20.00 za spomenik Simunu Gregorčiču in \$5.00 pa za spomenik Ivanu Cankarju, skupaj \$25.00. Omenimo najše, da je bil ranjki nesmrtni naš pesnik Simon Gregorčič stric trgovca Mr. Čebrona. Povedal je tudi,

Tokio zbarakadisano. Mnogo hiš v nevarnosti Šerif v zadregi. 13,000 delavcev še vedno na štrajku v Akronu

London, 27. februarja. — Mesto Tokio je podobno oblegemu mestu, kjer imajo uporniki še vedno nadvadljivo, potem ko učili pet najvišjih uradnikov in je v krvavem metču izgubilo že 80 oseb življene. Glasom najnovejših poročil se nahaja še vedno 3000 upornikov v glavnem policijskem poslopu, katero so zasedli takoj v začetku punta. Izdali so manifest, v katerem izjavljajo, da bodo izdali nove postave za Japonsko.

Casopisu so uporniki poslali pisma, v katerih izjavljajo, da je sedanja vladna oblika obrnila hrbit "pravemu japonskemu duhu" in da si je vladca prisvojila pravice, ki gredo sicer samo japonskemu cesarju.

"Ako dovolimo, da se lahko in čimprej ter slovno postavi kip Gregorčiča v Kulturni vrt, kjer bo spomenik še poznam rodovom živo pripovedoval, da je imel naš primorski narod v Gregorčiču svojega najbolj priljubljenega pesnika. Jugoslavski vrt izraža Mr. Čebronu iskreno zahvalo!"

V angleških krogih prevladuje mnenje, da bodo nadaljni regimenti vojaštva stopili na stran upornikov. Baje je pripravljena vse deseta divizija, da se upre. — Dočim imajo uporniki največje spoštovanje do cesarja, pa nameravajo iztrebiti polnoma sedanje ministarsko vlogo.

Jugoslovanski program

Vsako nedeljo od 1. do 2. ure se oddaja potom radio postaja WWAE v Chicagi, 1200 KC, jugoslovanski radio program. V nedeljo nastopi gospa Olga Vukmirovic, soproga jugoslovanskega generalnega konzula v Chicago in bivša članica Jugoslovanskega narodnega gledališča pondeljek. Toda njegov nasprotinik DeMaioribus, Artl in Reed. Vsi trije so se obrnili na apelatno sodnijo, ki je včeraj podala svojo razsodbo. Artl je sedaj pravilni predsednik in bo tak vodil sejo mestne zbornice v Beogradu. Gospa Vukmirovic, DeMaioribus, se ne bo više je mednarodno poznana kot podvajjalca.

Baje je že skoraj na vseh večjih odrih Evrope.

Površje tamburaški orkester bo

tudi nastopil v nedeljo.

Program je ranžiran po profesorju Alexandru Savine, znanem

z Smrtna kosa

Včeraj zjutraj je umrl v Warrenville sanatoriju George Etterovič, rôdom Dalmatinec. Rojen je bil na otoku Brač. Star je bil 59 let. Prej je stanoval na 1528 Starkweather Ave. Pokojni zavuča ženo Ano in tri otroke, Anton, Georga in Mrs. Virginijo Mazich. Bil je član društva Dalmacija in društva sv. Jožefa št. 99 H. B. Z. To je že drugi član, katerega sta omenjena društva ta teden zgubila. Prvi je bil John Boich. Kdaj se vrši pogreb, katerega bo vodil A. Grdin in Sinovi pogrebni zavod, naznamo jutri.

Narodni postavodajalci

Včeraj so zaključili postavodajalci državne postavodajalce v Columbusu svoje zborovanje in odpotovali domov. Pri tem so pozabili na najbolj važne točke, kot je na primer brezposebna soprano. Pela je že skoraj na vseh večjih odrih Evrope. Površje tamburaški orkester bo tudi nastopil v nedeljo. Program je ranžiran po profesorju Alexandru Savine, znanem z Smrtna kosa

Zvezna vlada je ustanovila v Clevelandu urad, katerega imenujejo "klinika za gradnjo hiš."

Zvezni vladi je mnogo ležeče na tem, da se začne čimprej z gradnjo hiš. Pri tem dobjijo ljudje vse vladno pomoč, ki je le mogoča. Sleherni, ki ima plačan lot

in par sto dolarjev, lahko začne z gradnjo svoje lastne hiše v soti od \$3,000 do \$10,000. Zvezna vlada je pripravljena finančirati gradnjo hiš in zavarovati sklenila, da ne bo več zborovala, prvo vknjižbo. Podrobnosti o tem bomo prinašali v "Ameriški Domovini" ed časa do časa.

Komunisti na radio

Columbia Broadcasting kompanija bo dovolila komunistom 5. marca, da smejo govoriti o svoji stranki tekom 15 minut. Tajnik komunistične stranke bo na omjenjeni dan govoril od 10.45 do 11. ure zvečer. Drugi dan bo pa komunistom odgovarjal kongresman Hamilton Fish iz New Yorka.

Znajanje kazni

Med sodniki mestne sodnije je nastal nesporazum glede pravice mestnih sodnikov, če smejo znižati kazen, katero so enkrat obtožencem naložili. Tudi med odvetniki ni tozadnega enkrat dovoljen.

Sinko v bolnici

Mladi Ludvik Žnidaršič, 6302 Edna Ave., se nahaja v Huron Rd. bolnišnic. Obiski niso za dovoljeni.

* Nagloma je včeraj umrl Manuel Rodriguez, vojni minister republike Argentine.

Nemirni jetnik

Clayton Clause, jetnik v tujinih okrajnih zaporih, je včeraj začgal živinicu v svoji elici. Gost dim se je valil po zaporih, preden so ogenj opazili in pogasili. Jetnik je začgal živinicu potem, ko so mu povedali, da ga bodo peljali pred sodnika vkljenjenega na rokah in negah v težko železje. On je eden najbolj rabitnih jetnikov.

Na vesti ima številno rokop in najbrž tudi umor. Ko se je zadnji teden nahajal pred sodnikom Silbertom zaradi roparskega umora, je potegnil iz zepa steklenico in izjavil, da se nahaja v njej nitroglicerin in da bo pognal vse sodniško poslopje v zrak. Res je vrgel steklenico ob tla, toda v njej je bil samo amonijak. Policisti so sedaj zateli streličati vanj in mu prizadeli tri rane iz revolverjev.

Za Kulturni vrt

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ je prispevalo za olešavo Kulturnega vrta lepo vsote \$12.00. — Zavedenemu in agilnemu društvu iskrena hvala!

Vaja Slavčkov

Starši, pošljite v nedeljo k vajam gotovo vse Slavčke, ker sodnik Frank Lausche je objabil, da jih bo nagovoril pri vajah v zanimivem gorovu.

Sinko v bolnici

Mladi Ludvik Žnidaršič, 6302 Edna Ave., se nahaja v Huron Rd. bolnišnic. Obiski niso za dovoljeni.

* Nagloma je včeraj umrl Manuel Rodriguez, vojni minister republike Argentine.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Cleveland, Ohio

6117 St. Clair Ave.

Published daily except Sunday and Holidays

NAROCINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznalačih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo
 leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
 at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 50, Fri., Feb. 28, 1936.

Za boljši obstoj ameriškega delavstva

Danes v Ameriki ni človeka, ki bi mogel trditi, da naš predsednik Roosevelt ne storil vsega, kar je v njegovi moći in kar mu je v danih razmerah mogoče storiti za delavca in malega človeka, pri čemer ga vodijo najplemenitejši nagibi. Seveda, njegovo stališče in njegova naloga je skrajno težvana, zakaj njemu nasproti stoji silni kapitalizem, ki je že odnekaj gospodaril nad vsem dejanjem in nehanjem delavca.

Kapitalizem omogoča, da ves dobiček proizvodnje, ki je sad mnogih proizvajalnih činiteljev, lastnika zemlje, iznajditelja, delavca in založnika, pograbi samo eden, namreč tisti, ki je vložil v podjetje ali v zemljo svoj denar. Vsi drugi dobijo le toliko, da ostanejo pri življenu in da morejo drugi dan še priti na "šiht" ali kvečjemu, da morejo živeti tudi čez nedeljo, da so v pondeljek zopet pri delu. Farmer se je še najdlje upiral temu kapitalističnemu pritisku, toda danes ni tudi on nič na boljšem, če pomislimo, koliko ameriških kmetij je do vrata zadolženih in jim preti popolna propast. Kapitalizem se je polastil človeka ter izmogla iz njega vse, vrne mu pa le toliko, da sredi pota ne omaga. Tako se je poleg armade tistih, ki delajo in skromno živijo iz dneva v dan, nabrala še armada onih, ki nimajo najmanjšega " dela ter žive na račun javne dobrodelnosti in slučajnega kruha.

Vlada je zaslutila nevarnost, ki jo utegne povzročiti tako stanje stvari, in začela je uvajati svoje socialne zakone, relief in brezposelnost ter starostno zavarovanje, razmerje med družabnimi sloji pa se le ni izpremenilo. Pojavljati so se začeli razni poklicani in nepoklicani preročki in reformatorji, dr. Townsend in drugi, ki predlagajo izvrsljive in neizvrsljive reči. Nastal je cel zbor strokovnjakov, ki se komaj še spoznajo v kupu uredov, zakonov in pravilnikov, ki imajo namen varovati delavca pred izrabljjanjem dobičkalovcev. S tem pa rasejo javna bremena, da tisti, ki ima delo in plačo, spričo odtegljajev za razna zavarovanja, fonde in podpore, z ostankom komaj še živi.

Treba bi bilo izpremeniti temelje reda, ki tako krivično razdeljuje dobrine, ki so proizvedene s skupnim delom. Komunizem je hotel, vsaj teoretično, družbo drugače preurediti, pa je vso stvar zelo enostavno zasukal. Pognal je mogočnike in lastnike proizvajalnih sredstev in je vse to dal v roke državi, ki je vrhovna lastnica vseh podjetij. Tako so se množice v tistem zgodovinskem navalu res rešile kapi- talistov, ne pa kapitalizma, ki ga je podedovala država. Delavec, ki nima drugega ko svoje roke, pa je ostal kakor je bil — revež, tlačan, ki je na milost in nemilost prepričen prej tistim, ki so imeli denar, zdaj tistim, ki imajo oblast in radi oblasti tudi denar.

Zato jem tem žalostnejše, ko vidimo, da se je pojavilo v Ameriki toliko nepoklicanih in neodgovornih šarlatanov, ki mečejo predsedniku Rooseveltu in njegovemu iskrenemu prizadevanju za izboljšanje položaja, polena pod noge, obenem pa zavajajo nerazodne ljudske mase, ki so pripravljene sprejeti vsako, še tako fantastično idejo. Če temu ne bi bilo tako, ne bi dobil dr. Townsend s svojimi fantastičnimi idejami okoli osem milijonov pristašev, ki res verjamajo, da bodo, čim bodo dosegli 60. leto svoje starosti, prejeli po \$200.00 pokojnine na mesec. Mož in žena bi v tem slučaju prejela — \$400.00 . . .

Pa dr. Townsend ni edini zavajalec ameriškega naroda. So še drugi in njihovo število se množi iz dneva v dan. Zato je treba ameriškemu narodu največje opreznosti, zakaj fazišem in komunizem že dvigata vznemirljivo svoji ostundni glavi in na delu so sile, da se izpodkoplje temelje naši toliko vredni ameriški svobodi in enakopravnosti.

Rooseveltova administracija dela z vsemi svojimi silami, da se izboljša položaj ameriškega naroda v spošnem in ameriškega delavca še posebej, toda to delo se vrši pametno in smotreno, ne pa z brezglavimi eksperimenti, ki bi utegnili pahniti deželo v brezdro, iz katerega ne bi bilo več podvig! Uveljavile so se in se bodo razne pridobivite, med temi tudi starostna pokojnina, ki bo taka, da bo zajamčila ostrelim in onemoglim ljudem pošten obstoj, ne bo pa obstoja iz fantastičnih vsot, ki bi bile skoraj še enkrat večje kot mesečni zasluzek izučenih strojnikov in mehanikov, ki bi proizvajali svoje delo v cvetu svojih let . . . Vsakdo mora spoznati, da bi bila to nezmisel, kateri ne bi bilo primere, ne glede na to, kje bi se vzel potrebni denar.

Iz življenja naših pionirjev

URBUJE A. G.

Dotedaj se nama je družinica preserski rojaki: Jernejček, pomucila na sedem članov. Pr. Jožeč z družino, Polona Mevva dva sta umrli. To je bil žek z družino za možem. Rožtretji in še živi, četrti, peti in man iz Goričice, jezerski Špan, šesti so pomrli, sedma je bila Klobučar s Kamnikom (Grumov). hčerka Jennie, ki je sedaj po Agentom smo se pogodili, da ročenja Lenarčič.

Trije otroci so ostali s so- "Terezia," za katerega je bilo progo doma, ko sem se jaz od-treba nekaj več plačati. V Bre-pravil v Ameriko s sledenimi menu so nam povedali, da par-

nik popravlja, zato so nam prodali smo še hišo na Nor-svetovali vzeti katerikoli par-dood Rd., za \$7700 (zoper z le-nik, ki gre prej in da nam bo-pim dobičkom) in kupili block-do povrnili 12 gld. odškodnine. Kmalu sem uvidel, da nisem in za čakanje v Bremenu so storil prav. Sklenil sem ga nam za teden dni računalni hra-podat. Dolga ni bilo nič na no samo za en dan. Odpeljali smo se torej na drugem par-niku, toda v par dneh nas je pa vniknijo na farme in še eno parnik "Marija Terezija" pre-hotel na morju. Tako so nam hišo. Ta vniknijo in ta hiša napravili smo kupčijo, da lim za block \$18,000 in sicer na naproti.

V New York smo dospeli na 16. maja 1901. V New Yorku je prodajala neka Slovenka po-marančen in ta nam je tudi po-magala zamenjati avstrijski de-nar za ameriškega. Deset do-larjev gotovine je moral imeti vsak, če je hotel naprej. Drugi dan težav pa ni bilo.

Drugi dan smo že videli Cle-veland in svoje rojake. Ze po-prej smo bili naučeni, naj ho-dimo iz postaje do St. Clair Ave. Tam so se kmalu zbrali stevilni naši prijatelji in nas dobro pogostili. Tudi obljudili so nam, da nam bodo dobili de-lo.

Meni je rekel Mr. Jos. Svetec (sedaj v Lorainu), naj pridev drugi dan pred American Steel & Wire Co., kjer je on takrat delal. Dobil da bom takoj de-lo, ki bo sicer morda težavno, ampak delo bo. Res je bilo tako. Na stanovanje sem šel k Bizjakovim.

No, prvi dan še ni bilo tako težko delo v tovarni. Toda drugi dan so me pa odločili, da bom delal ponoči in sicer zunaj na dvorišču, kamor vozijo iz tovarne žareče žične kolace in katere bom trije možje skla-dali v rešte. Joj, kakšno delo je bilo! Roke so mi poveza-li z usnjem, da se ne bom ope-kel. Vso noč je deževalo, žica je bila vroča in tako sem bil vroč in moker obenem. Moja partnerja sta me pa še nalači-priganjala, naj hitim. Saj ju-tri me ne bosta, sem si mislil. Ko sem prišel zjutraj ves iz-mučen domov, sem potožil Biz-jakovim. Obljubila sta mi, da se bo dobilo kako boljše delo zame. Res mi je pokojni Jos. Bizjak preskrbel delo pri stroju. Nekoliko mi je pomagala nemščina, ki sem jo znal od vo-jakov. Tukaj sem delal štirileta, nakar sem šel zopet nazaj v A. S. and W. Co., 50 nas je tisti dan prisilo za delo, pa so samo mene vzeli. Za kurjača sem delal šest mesecov. V tem času je prišel iz starega kraja sin Anton, ki je kot mlad ko-renjak kmalu dobil delo.

Potem sem nekaj časa delal na takzvanih kastrolki in končno v "kranjski fondri" Chisholm & Moore, kjer sem delal celih 18 let.

Na 28. junija 1907 je prisla za menoj še soproga z dvema sinovoma in hčerjo. Prvo stanovanje smo imeli pri Bizjakovi, kjer nam je neka družina prodala pokljuško. Pa smo se kmalu preselili in od tam zopet drugam, tako da smo se v enem letu sellili štirikrat. To je bilo dovolj vzroka, da smo si že zeleno lastno hišo, svoj lasten dom, ki bo stal en miren kociček.

Ponudila se nam je prilika,

da smo kupili hišo na 1145 Nor-wood Rd. Z denarjem nam je pomagal Mr. Felix Surtz. Za hišo smo dali \$2500. Tukaj smo ostali 18 let. Potem smo šli na Bonna Ave., kjer smo kupili drugo hišo za \$6700, na Nor-wood smo jo dali pa v najem. Na Bonna smo ostali tri leta. Potem se je mlajši sin oženil in hiša je bila prevelika za ostanek družine in smo jo prodali za \$10,000. Lep dobiček, kajne.

Med tem časom so me pa agenti nagovorili, naj kupim cel block za štiri družine, vsa-ka 6 sob. Cena je bila \$16,000.

Kot že rečeno, je bilo na slav-ju zlate poroke največ preser-skih rojakov, toda tudi drugi so bili. Sledče družine so bile navzoče: John Mele, Smith ali Reparjeva, Briceljnova, Toma-žičeva, Hofarjeva, Gorščetova, John Zalarjeva, Erštetova, Per-metova, Šturmova, Rojcova, Fr. Suhadolnikova, Žitkova, Svetec-ova, Pikkova, Lauričeva, Jeri-nova, Kovačeva ml., Škulova, Isteničeva, Somrakova, zoper Suhadolnikova, Mramorjeva, Perkova, Petričeva, še Sveteto-va, Kolarjeva, Vehovčeva, Pau-licheva, Branceljnova, Pauličeva, Mulecova, Zakrajškova, Udovičeva, Žnidarščeva iz Loraina, Mrs. Jarcova. Bilo jih je še več, pa nisem dobil vseh imen.

Ko so bili vsi židane volje, so se pričeli govorji. Ko je A. Gr-dina povedal svoje, je pozval še nekatere sosedje in prijatelje slavljencev, tako je govoril Mr. John Mele, Mr. Frank Perme, Mr. John Tomažič, Mr. Frank Zakrajšek in Mr. Matt Smith (Kovač).

Končno je govoril in povedal sam Mr. Svetec, kako srečnega se čuti v taki veliki družbi, ko par ur nazaj niti sanjal ni, da se kaj takega pripravlja. Povedal je, da sta šla v petek 14. februarja z ženo v cerkev, kjer sta se Bogu zahvalila, da sta dočakala ta dan. Prejela sta volitev odbora za tekoče leto.

Razmotrivalo se je o sklepnu centralnega odbora in ukrenilo sledenje: Centralni odbor je storil prav in dobro, ko je sklenil, da se postavi v vrt še Simona Gregorčiča in Ivana Cankarja. Sedaj je vsem ustrezeno. Oni, kateri so navdušeni, da se ople-ša vrt, naj se zavzamejo za to, saj je potreben. Oni, kateri so bili morda užaljeni, ker se ni prvi postavil spomenik Cankarju, imate sedaj priliko se or-ganizirati in zbrati potrebno vse dobro pripredeti za dosten-jen spomenik. Kateri ste pa za spomenik pesniku Simunu Gregorčiču (to naj bi bili pevci in v pevski društva, pa rojaci iz Primorske), bi se zavzeli pa za to. Tako bi bil vrt zastopan po škofu Baragi, da smo Slo-venci katoličani, po Ivan Can-karju, da spoštujeemo može, ki so bili v življenju narodni bori-teji, pa Simon Gregorčiču, da smo Slovenci tudi pevci in da jubljimo slovensko pesem, saj je tudi nadvise lepa.

Tako rojaki, pustimo nepo-trebne mržnje in napade ter v skupnosti nastopimo in z malimi žrtvami izpopolnilo vrt, ki bo v ponos nam vsem in našim potomcem. Naj bi se po pri-čenji škofa Barage Slovenci zedinili in opustili mržnjo do svetega blžnjega. Saj živimo v svobodni deželi. Imamo prosto mislit, kar hočemo. Ni pa prav, ako mislimo, da imamo prosto napadati, ako kdo dru-gače misli. Upam, da se nikod ne počuti razžaljenega. Vsi pa stopimo v vrsto za skupni bla-zor slovenstva in do končne zmage Jugoslovanskega kulturnega vrta. Pozdrav vsem sku-paj!

J. Resnik.

Vsem faranom fare sv. Vida

Gotovali mi, g. urednik, da se javno zahvalim vsem igral-cem in igralkam za njih požravovalnost, da so se naučili tež-je vloge in vse tako vrlo dobro izvršili. Res, igra "Trojčki" je bila igrana v splošno zadovoljnost občinstva, kar so pri-čeli aplavzji po vsakem dejanju. Tudi hvala Father Slapšaku za tako dobro vodstvo, da je bilo vse v najlepšem redu. Vso hvalo občinstvu, da je napolnilo dvorano in dalo tako zadoščenja igralcem. Kaj koristi, ako se igralci trudijo in učijo, pa je dvorana prazna. Pa ne samo moja hvala, tudi v imenu revnih otrok, kateri bodo dobili nekaj pomoči pri učenju, se že ali pa molil. Njegova pos-telja je bila nekako iz desk uporabljena zbitno korito, golo in tu-di brez zglavja.

Ta mož je ljudem po vasi več-krat omenil, da bodo škofa Barage gotovo se proglašili svetnik. Ta mož je bil pravi čudak. Ko je prišel iz Amerike v Havre, je šel od tam poštom. Hodil je šest mesecov. Taki je bilo nekako iz desk uporabljena zbitno korito, golo in tu-di brez zglavja.

Theresa Janchar.

Sedaj pa zopet na delo!

Cleveland (Newburg), O.—Upajmo, da bo dolge zime enkrat konec in da bo prišla za-željena pomlad. Kakor se spo-mladi vse novo poživi, tako naj se organizacija Jugosl. kul-turni vrt oživi in naj deluje s podvijeno močjo. Tudi odsek za newburško okrožje je imel v nedeljo 16. februarja sejo in

Kakor starši skrbijo, da imajo otroci dovolj in pravil-nejne hrane, tako bi morali skrbeti, da imajo otroci primer-ne razsvetljavo pri čitanju, kadar delajo šolske naloge in splet pri vsakem delu, kjer se potrebuje luč. Statistika dokazuje, da se je našlo samo v eni izmed sedmih hiš v Zed. državah, kjer so imeli dijake, da je bila pravilna raz-svetljava v hiši. Vid je najdragocennejša stvar na svetu in zato ga je treba skrbno varovati, dokler ni prepozno za to.

Izvoljeni so: Predsednik Jakob Resnik, tajnik Anton Meljač, blagajnik Andrej Slak; nadzorniki: Mike Vrček, Ladi Volčanek in Frank Gliha. Razmotrivalo se je o sklepnu centralnega odbora in ukrenilo sledenje: Centralni odbor je storil prav in dobro, ko je sklenil, da se postavi v vrt še Simona Gregorčiča in Ivana Cankarja. Sedaj je vsem ustrezeno. Oni, kateri so navdušeni, da se opleša vrt, naj se zavzamejo za to, saj je potreben. Oni, kateri so bili morda užaljeni, ker se ni prvi postavil spomenik Cankarju, imate sedaj priliko se organizirati in zbrati potrebno vse dobro pripredeti za dostenjen spomenik. Kateri ste pa za spomenik pesniku Simunu Gregorčiču (to naj bi bili pevci in v pevski društva, pa rojaci iz Primorske), bi se zavzeli pa za to. Tako bi bil vrt zastopan po škofu Baragi, da smo Slovenci katoličani, po Ivan Cankarju, da spoštujeemo može, ki so bili v življenju narodni bori-teji, pa Simon Gregorčiču, da smo Slovenci tudi pevci in da jubljimo slovensko pesem, saj je tudi nadvise lepa.

Tako rojaki, pustimo nepo-trebne mržnje in napade ter v skupnosti nastopimo in z malimi žrtvami izpopolnilo vrt, ki bo v ponos nam vsem in našim potomcem. Naj bi se po pri-čenji škofa Barage Slovenci zedinili in opustili mržnjo do svetega blžnjega. Saj živimo v svobodni deželi. Imamo prosto mislit, kar hočemo. Ni pa prav, ako mislimo, da imamo prosto napadati, ako kdo dru-gače misli. Upam, da se nikod ne počuti razžaljenega. Vsi pa stopimo v vrsto za skupni bla-zor slovenstva in do končne zmage Jugoslovanskega kulturnega vrta. Pozdrav vsem sku-paj!

Kot vemo, ali vsaj vedeti bi morali, dajejo ljudje iz sebe vsakovrstne vdihljave. Resnicno

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem trviraiku K. Maya

Šla sva z Angležem v mesto, da nakupiva nekaj stvari za napot. Ko sva se vrnila, so tovari že stali pred hišo, pripravljeni za odhod. Pri njih je stal cene moje bolnice.

"Gospod, čul sem, da odpotuješ," je začel in stopil bliže. "Prišel sem, da se poslovim."

Hčerka bo kmalu čisto ozdravila. Vsi bomo molili k Allahu, da te obvaruje vsega hudega. In da boš tudi na nas mislil, sem ti prinesel majhno darilce. Prosim te, sprejmi ga!"

"Če ni drugo ko majhno darilce, ga sprejmem."

"Tako nezadostno darilce je, da me je skoraj sram. Dovoli, da ga izročim tvojemu sugi. Kateri je?"

"Tisti tamle pri vracnu."

Vzel je izpod vrhnje oblike usnjat, z biseri obšit mošnjiček in ga dal Halefu. Opazil sem, da je posebej še tudi Halefu nekaj dal. Zahvalil sem se mu in poslovil smo se.

In potem je prišlo najhujše, slovo od Selim age in posebej še od ljubezni "mirte."

Aga je stopal od konja do konja in popravljal na jermenih, čeprav so bili vsi čisto v redu. Pri tem je tako strašno kolobarič s svojimi velikimi očmi, da me je bilo kar strah. Konci njegovih brk so se majali kakor ročice na tehtnici in zdaj pa zdaj si je šel z roko k vratu, kot da ga davi.

Končno je dal Halefu roko. Začel je torej odspodaj.

"Srečno pot, hadži Halef Omar! Allah s teboj!"

Ni poslušal, kaj mu je Halef odgovoril, skočil je k Mohamedovemu konju in ubil muho, ki mu je sedela na vratu. Potem se je siloma vzravnal in dal Haddedinu roko:

"Allah budi s teboj in s tvojimi! Pridi zopet k nam, če boš kedaj tod hodil!"

Tedaj je nenadoma opazil, da je podprtina Angleževega konja za dvanaeststinko centimetra predalec zadaj. Pohitel je k njemu, zlezel pod konja in vlekel in vlačil, da je kar sopihal.

Nazadnje je bil gotov in je ponudil roko Angležu:

"Gospod, tvoja pot je —."

"Well!" ga je prekinil master. "Tule!"

Bagliš je obvisel na agilni dlani. Bil je, kolikor sem Anglež poznal, gotovo obilen. Tolika dobrotnjivost je ginejena ago še bolj zmedla. Nadaljeval je:

"Gospod, tvoja pot bodi kakor pot —."

"Well!" je pokimal Lindsay in druga naklada bagagli je obvisela na agini dlani. Vsekakor je Anglež mislil, da pomeni stegnjena roka prošnjo za bagšiš.

"Gospod," je tedaj spet nadaljeval aga s povzdignjenim glasom, "tvoja pot bodi kakor pot pravčenega in —."

"Well!" se je čulo v tretje.

Pa aga je topot naglo umaknil roko in ker sem pravkar lezel na konja, mi je podržal stremeno.

In tedaj je šinilo črez njegov obraz kakor solnčni žarek in kakor senca bežčega oblačka črez valoveče žitno polje, odprl je usta, govoriti pa ni mogel. In iz oči mu je planil dolgo zadržani potok solz. Le nerazumljivo je jecjal. Podal mi je roko, stisnil mi jo je, tudi sam sem bil ginjen.

In nato je naglo izginil v vozi.

Na to je čakala Merzina. Prikazala se je pred nami kakor jutranja zora. Hotela je pri Halefu začeti, pa pognal sem konja in dejal:

"Halef, jezdite naprej, jaz moram še k mutasallimu!"

Potem sem se obrnil k Merzini:

"Tule, vzemi mojo roko! Hvala ti za vse! Alah s teboj, živi na večno in misli name, kadar boš kuhalo svojo okusno in sočno močnatno juho za amadijske ujetnike!"

"Allah s teboj, emir! Ti si najpleme —."

Več nisem čul.

Naglo sem odjezdil proti sejru. Dojan me je spremljal.

Pri vrati sem konja privzel in vstopil. Dojana sem vzel s seboj, in sicer namenoma. V predobi je bilo nekaj ljudi, prestrašeni so šnili kvíšku, ko so zagledali psa.

"Kje je mutasallim?" sem vprašal.

"V selamluku," je eden odgovoril.

"Sam?"

"Nadzornik seraja je pri njem."

Nisem se dal napovedati, kar vstopil sem, z Dojanom ob strani.

Nadzornik seraja je od groze ostrmel in mutasallim je naglo vstal.

"Effendi, kaj počenja —?" je vzkliknil.

"Po slovo sem prišel!"

"S psom —?"

"Boljši je ko marsikateri človek. Rekel si mi, naj se ne vrne, pa vseeno sem prišel. Tak je odgovor emirja iz Frankista-

nata!

Sallam!"

Prav tako naglo kakor sem prišel, sem tudi odšel.

Zunaj na ulici pa sem nalašč počasi stopal. Pa nihče ni prišel za menoj. Sedel sem na konja in odjezdil. Tovariš so pravkar odhajali skozi mestna vrata, ko sem jih dohitel. Slovo od Merzine jih je zadržalo.

"Kaj ste počeli pri mutasallimu?" je vprašal Anglež.

Pripovedoval sem mu.

"Izvrstno! HM! Imenita mil, sir! Bi jo dobro plačal, da ste drugačen človek! Yes!"

Se dolgo je mrmral sam pri sebi in se smejal.

Po strmini skalnatega amadijskega griča smo peljali konje

za uzo, spodaj v dolini pa smo spet zajahali ni jezdili do kraja, kjer smo se prejšnji dan obrnili na levo. Tam se je Halef skril. Stražil bi naj, ali prihaja kdjo za nami in nas opazuje. Mi pa smo jezdili dalje.

Na jasi smo razjahali in paš lezli v grmvoje, kjer je bil skrit Mohammedov sin.

(Dalje prihodnjic.)

Dolores Del Rio filmska igralka.

Kako kuje življenje . . .

Česa se otroci navadno boje?

Moderna veda se bavi s tem, da prouči, česa se otroci boje in kako se jih zdravi pred tem neumnim strahom, ki bi jim sicer lahko ostal v kosteh za vse življenje.

Toda v resnici je samo tepec brez bojazni in mnogokrat je bojazen rešiteljica življenja. Vinson McLean, sin multimilijonarja iz Washingtona, D. C. je bil vzgajan tako, da ni poznal nobenega strahu pred nobenim stvarjem. To je tako blagodejno vplivalo na njegovo zdravje in rast, toda ko je nekega dne zapazil, da so odprta dvoriščna vrata, jo je učvril brez vsake bojazni naravnost skozi vrata in na cesto pred drveči avtomobil, kjer je storil svojo žalostno smrt.

Največja neumnost ljudi je, ki ubijajo svojim otrokom v glavo bojazen pred policajcem. Ker se ne zavedajo poznejših posledic, nekateri matere ali strežnice strašijo otroke pred "groznim" policistom, rekoč, da ga bodo takoj poklicale, če ne bo tiho. Tako si otrok domislja, da je oko postave njegov največji sovražnik, ne pa branitelj in varuh. Ko tak otrok doraste, nosi v srcu sovraščdo do policistov in s tem nehotote do postav, katerih zastopnik je policist.

Strah pred temo ni prirozen, ampak se ga lahko priguši. So otroci, ki ne bi stopili v temno sobo za nič na svetu. So pa drugi zopet, ki se ne boje teme. Tudi če v temni sobi kaj zaropata, se ne boje.

Bojazen pred temo se lahko odpravi pri otroku. Otroka se denes spati v sobi, kjer gori luč. To se vedno bolj privija in končno se jo lahko ugasne, pa cikotega nitri ne opaziš nč. Drug natančen je tudi ta, da je pri otrokovem postelji gumb, da lahko takoj prižge luč, če se boji. Ko prižge luč in vidi, da ni nobenega "strahu" v sobi, postane korajen in končno brez bojazni spi v sobi brez luči.

Jako čudna primera, ki kaže, kako ostane bojazen iz otroških let tudi še v poznejših letih v človeku, kaže slučaj Williamsa Ellery Leonarda, ki je znan profesor na wisconsinski univerzi. Kadar se je oddalil več kot šest blokov od svojega doma, je bil tako plašen, da je bil skoraj hysterič. Profesor pravi, da mu je najbrž ostalo iz mladih let, ko ga je nekoč na smrt prestrashila lokomotiva, ki je zagremela mimo njega. Tega se je pozneje skušal odvaditi s tem, da se je podaval vedno dlje od doma. In ko je oni dan porcičil lepo in mlado dijakino na univerzi, ga bo ta gotovo odvadila te čudne bojazni.

Druga je učiteljicoagnala, češ, dovolj sem žrtvovala, saj imam dva sina na italijanskih bojiščih v Afriki. Tretji pa, ki ji je dejala, da poročna prstana ne izroči, ker je ta njej poleg drugega tudi simbol zvestobe, je učiteljica zažugala, da bo mož, ki je zaposlen v neki tovarni zaradi te njene odklonitve zgubil delo. Jasno je, da se naše žene bile primorane stisniti zobe in "prostovoljno" izročati prstane, če so se hotele izogniti neprijetnostim in šikanam.

DNEVNE VESTI

Posledice divjega karniwalova v New Orleansu

New Orleans, 27. februarja.

Sinoči, ko se je vrnila v mesto največja karnivalska slavnost,

kot običajno vsako leto, je prišlo tekom veseljajoča na prostem do izgredov. Dve lastnici kabaretov sta bili ubiti, neki ropar je bil ustreljen, bartender nevarno oklan z nožem, dva moška sta bila obstrelnjena, en policist in 75 drugih oseb ranjenih v splošnem tepežu.

Hči oproščena radi umora svojega očeta

Andarko, Okla., 27. februarja. Emma Willis, 18 let stará farmerska hči, je bila oproščena na porotni sodniji zaradi umora svojega očeta. Porotniki so doginali, da je Emma streljala v obrambi ter postala skoro blažna, ker jo je oče neprestano mučil, ker se mu ni podala. Dekle so poslali v državni zavod za blažne, kjer opazujejo njegove možnosti. Pač se mu naj razloži o nevarnostih, ki mu

VSE VLOŽNE KNIJIZICE

zamenjajte za pohištvo, električne pralne stroje in refrigeratore.

KRICHMAN & PERUŠEK

FURNITURE CO.

15428 WATERLOO ROAD

Odperto zvečer (x)

Domače klobase

Imamo mesene prav suhe in bolj sveže, kot tudi riževe in krvave. Vse so zelo okusne. Dobijo se vsak dan. Se priporočamo za obisk od blizu in daleč.

Mr. in Mrs. John Russ
951 E. 69th St.

Posebnosti za ta teden

Telečja pljuča, ft. 5c

Sveži vampi, ft. 12c

Sveža svinska plečeta, ft. 20c

Male suhe šunke, ft. 20c

Dobra govedina za juho, ft. 14c

Domači suhi paprika špeh, ft. 25c

Domača suha rebra, ft. 22c

Dobre jetrne, krvave klobase vsaka 5c. Se vladljivo priporočam vsem Slovencem

Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.

Stare cunje!

Zenske prinesete stare cunje k nam in vam bomo spletli lepo preprogo za nizko ceno. Carpet Weaver, 7409 Superior Ave. (51)

DR. ZUPNIK
zobozdravnik

6131 St. Clair Ave.

v Knausovem poslopu, vhod iz 62. ceste. Uradne ure od 9. zjutraj do 9. zvečer.

Pridite, kadar vam je pripravno. Vse delo izvršeno po dr. Zupniku samem. (52)

NAŠE POSEBNOSTI

Red Star, Gold Medal

moka, 24½ ft. \$1.09

Sladkor, 25 ft. \$1.31

Milan grah, 3 kante 38c

Milan Tomatoes, 4 kante

25c

Sunbright Cleanser, 4 za

15c

Telečje stegno, ft. 25c

Sveže klobase, ft. 21c

Meso za juho, ft. 10c

Telečja pečenka, ft. 17c

Se vladljivo priporoča

LOUIS OSWALD

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

Mr. Blood je vstal in se odhrnil. "Slabo stoji, res, pa bo že kako. K vragu z Nuttalu! Če plača jamščino ali ne, jadrnica nam ostane in ž njo bomo pobegnili in ti z nami!"

"Ti sanjaš, Peter!" je rekel žalostno Pitt. "Zdaj ne bomo šli. Magistrat bo zaplenil jadrnico, ker ni plačana jamščina, tudi če Nuttall vsega ne prizna, meni pa bodo vžgali na čelo znamenje."

Mr. Blood je otožno pogledal na morje, na to neizmerno sinje vodevje, po katerem je upal v kratkem odjadrati v svobodo. Velika, majestetična ladja je bila med tem priplula že znatno bliže pristanišču. Na mestu, kjer je stal, je natanceno videl svetle topove na ladji, ki so stali v dolgi vrsti na krovu.

Iz njegovega opazovanja pa ga je nenadoma zdramil jezen glas. "Kaj, pri vragu, pa delaš tu?"

V palisado se je povrnih polkovnik Bishop, za njegovimi petami, kakor običajno, oba značilnosti.

Mr. Blood je obrnil svoj ob-

raz proti njemu ter rekel: "Kaj delam? I, kaj drugega, kakor da izvršujem svoj poklic."

Polkovnik, ki je stopil med tem bliže, je najprej opazil dvoje stvari. Namreč prazen vrč ob strani bičanega sužnjka ter palmin list, ki je ščitil sužnjek hrbit. "Mar si se ti drznili storiti to?" je vprašal polkovnik in žile na njegovih seneh so mu nabrekni ko vozlate vrvi.

"Sveda sem jaz to storil!" — Blodov glas je izražal rahlo presenečenje.

"Ukazal sem, da ne dobi ne piti ne jesti, dokler jaz tega ne odredim!"

"Ampak jaz vas nisem slišal." "Me nisi slišal? Kako naj me čuješ, če pa te ni oilo tu?"

"Torej kako morete pričakovati, da bi vedel, kakšna ravnila ste dali?" je vprašal Mr. Blood.

"Vse, kar sem vedel, je bilo, da je eden vaših sužnjev trpinčen po pripekačem soncu in muhah. In dejal sem si: to

je eden polkovnikovih sužnjev, jaz pa sem polkovnikov zdravnik, zato je na vsak način moja dolžnost, da se pobrigam za njegovo lastnino. Tako sem ponudil temu le vré vode in pokril sem mu hrbet s palminim listom. In nisem-li prav ravnal?"

"Prav?" Polkovnik je skorom onemel. Potem je potisnil Mr. Bloda na stran, stopil korak naprej ter z naglim prijemom roke potegnil palmin list s Pitovega hrbita.

"V imenu človečanstva . . ." je prošel Blood.

Polkovnik se je ves razjarjen obrnil k njemu. "Poberi se od tu! In glej, da mi ne prideš zopet blizu, dokler te ne poklicem, če nočeš, da boš še sam deležen njegove usode!"

Polkovnik je bil strašen v svoji jezi n v svoji telesni sili, toda Blood ni niti z očesom trenil.

Blood je spet izpregovoril, in sicer zdaj v vztrajajočem tonu: "V imenu človečanstva vas prosim, da mi dovolite, da mu olajšam bolečine, sicer vam prizem, da sem kččal s svojim poklicem kot zdravniki ter da se ne dotaknem nobenega pacienta več na tem prekletem otoku!"

Za trenotek je bil polkovnik tako osupel, da ni mogel priti do besede, potem pa — —

"Pri Bogu!" je zagrmel. — "Kaj, v takem tonu se drzneš govoriti z menoj, ti — pes! Mar mi hočeš staviti svjeje pogoje, kaši?"

Polkovnik ga je dolgo časa molče motril, nato pa izpregovoril: "S teboj sem bil vse premehak, moj dragi! Pa to se bo nadomestilo in popravilo!" Stišnil je ustne, "Dal ti bom ustrojiti kožo, da je ne ostanete niti krpice več na tvojem hrbitu!"

"Tak to boste storili? Kaj pa bo rekel k temu governer?"

Mr. Blood se je dejansko zasmjal. "In kaj boste nato rekli njegovi ekselenci, governerju, katerega muči protin, da ga ne more več prenašati? Vi, kot inteligenten mož, ki ve, kaj je zanj dobro, gotovo tudi veste, da ne bi hotel ničesar slišati o kakem drugem zdravniku."

Toda polkovnikeve jeze ni bilo tako naglo potolažiti. "Če boš še živ, ko bosta moja zamorca opravila s teboj, boš prišel morad k pameti!"

Ob teh besedah se je obrnil k svojima zamorcema, da jima nekaj ukaže. Toda v tem trenotku je strahovito zagrmleno, da je grom oglušil njegov glas. Polkovnik Bishop je poskočil, ž njim vred sta poskočila njegova nigra in prav tako je najbrže poskočil tudi Mr. Blood. Vsi štirje so se zdaj obrnili in strme zrli na morje.

Njegov namen se mu je izbralo posrečil, kakor smo videili, da se je mogel neovirano približati obali ter zajadrati v sam zalin, kjer je oddal mestu "pozdrav" iz dvanajstih težkih, s kartičami nabitih topov, cele ladijske strani.

Štirje opazovalci gori v stokadi so videli, kako se je ladja v dvigajočem se dimu in s povezanimi jadri počasi plazila v notranjost pristanišča ter se pola-

Doli v zalinu pa je bilo vse, goma okrenila tako, da je obratila vselej drugo dolžinsko stran istu.

PROGRAM SLOVENSKE SOLE IN MLADINSKEGA ZBORA Slovenskega Delavskega Doma

katera vprizori

"Kraljica z mrtvimi srcem"

v štirih dejanjih

V NEDELJO 1. MARCA 1936

Pričetek igre ob 2:30 uri popoldne

OSEBE:

KRALJICA	Valerija Artel
KRALJEVIČ ZARISLAV	Rudy Bratina
ŽARIVOJ, njegov spremjevalec	Stanley Šlejko
PIKLORUM, dvorni maršal	Edward Šlejko
VENCEL BRENCELJ, dvorni kočijaž	John Terlep
ROZINKA PETELINKA, dvorna kuhanica	Mary Vidmar
CURILEK, čistilec v svetilcev čevljev	Frank Kosić

Dvorjanec in služabnica:

JEZDAR	Raymond Svetlin
JAVRA	Audrey Maslo
PERUNIKA	Jennie Svetina
JELISAVA	Vera Praust
TRAVICA	Sylvia Mišič
KSENJAVA	Evelyn Blatnik
ZOLVENA	Bertha Stopar
VILA	Josphine Ković
VOJAK	Edward Terlep
PLESALKA	Stephanie Branišel

DUHCOVI: Pokleka: Mary Švigel; Tek-teka: Anna Grill Visokorodne

Visokosti: Frances Karis.

PLESALKE: Rose Mohorčič, Anna Prelogar, Mary Stražšar, Alice Mohorčič, Jennie Jaklich, Eleanor Ster, Anna Malich, Louise Zubukovec, Frances Brate, Olga Zaube, Mary Serezin, Rose Lukanc, Alice Bashel, Dora Terbičan, Mary Zubukovec in Alice Barbish.

Pozdravni govor—MARY ZABUKOVEC
Vojaki—plesalke—ljudstvo—Oslevska glava—Ignatius Vidmar
Vsa dejanja se vrše v palaci kraljice.

Režiser-ucitelj: Joseph A. Siskovich — prstje: g. Seme

PO PREDSTAVI SE VRSI PROSTA ZABAVA V SPOD. DVORANI
IGRA ORKESTER GODBE BLED

Vabljeni ste vse, da ostanete po igri v dvorani in se zabavate z otroci in poletniki.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanimo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežaljenosti, vse, da se je za vedno poslovila od nas naša prežaljena mati

MARY DOLENC

ROJENA RAVNOHRIB

po več letnih bolezni in previdoma s svetimi zakramenti je blaga mati mimo v Bogu zaspala dne 21. januarja 1936 ob 8:15 zvečer v sredini svojih otrok, sosedov in prijateljev. Rojena je bila 12. oktobra 1869 v Zaklancu, fara Horjul.

Tem potom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. B. J. Ponikvarju za streljne obiske ob ča u dolge bolezni in za tolazbo ostali družini, za spremstvo na pokopališče, za opravljene cerkvene pogrebne obrede in za krasen tolazilni govor v cerkvi. Lepa hvala tudi organistu Mr. Smrtnišku za žalostinke v cerkvi.

Želimo se prisrčno zahvaliti materinim sestričnam Mrs. Andrew Muha, Miss Frances Muha in Miss Nartnik, ki so prisile sem iz Chicago, Ill., bolno mater obiskati. Ravno tako sestrični tukaj. Mrs. Jennie Zajc in Mr. Joseph Zajc za prijazno pomoč in postrežbo. Iskreno se želimo zahvaliti Mrs. Andrew Muha, ki je prihitala iz Chicago v najhujšem mirazu in se udeležila pogreba.

Posebno se iskreno zahvaljujemo Mrs. Frank Zalokar, ki nam je vedno prihitala v prvo pomoč v vsaki potrebi v teh številnih letih kar smo bili prijatelji in sosedi. Iskreno želimo in prosimo, da bi ji ljubi Bog povrnili že tukaj in v večno ti.

Lepo se zahvaljujemo tudi sledenim, ki so nam na en način ali drugi kaj pripomogli: Miss Johanna Merkun, Miss Jane Jerše, družina Charles Hanzelick, družina Byar John Zakrajšek, John Kovačič, Messrs. Matt Grdin in Joseph Krizman, Miss Josephine Gorenčič, Miss Ann Zaveršek, družine William Zitz in Harry Cowper, in Grdin Shoppe.

Pričrno se zahvaljujemo za streljne darove za sv. maše in sicer družina John Allich, Mrs. Božic, družine J. Brodnick, Matt Braidič, Joseph Bokar, James Bartol, Anna Byar Walter Buckley, Edward Champ, Andy Champ, Frank Catalich, Frank Cimperman, John Cimperman Jr., Joseph Dolenc, Donald Phinney, Frank Golobic, Mrs. Josephine Golobic, družina Anton Grdin, John Hollis, Mr. Anton Hočevar Sr., Mr. Anton Hočevar Jr., družina Frank Hasel, John Jancar, J. Just, Miss Jennie Jers, Mrs. Jennie Kužnik, družina Anton Knežek, Otto Krall, Joseph Končan, John Kovačič, Joseph Kodrich, Joseph Kozelj, Mrs. Apolonia Kožina, družina Joseph Laurin, Mrs. Rozl Lavriša, družina Andrew Muha, Miss Frances Muha, Miss Johanna Merkun, družina Mesce, Anton Malenšek, Mrs. Josephine Mihalich, Mrs. Helen Mally, družina Tony Mulc, Miss Mary Nartnik, Norwood Barber Shop, družine John Novak, Joseph Oražem, John Per, John Popotnik, Leonard Polšak, Louis Princ, Frank Rodic, Joseph Rudolf, John Repareček, John Simončič Sr., John Simončič Jr., Anton Skrabec, Frank Suhačolnik, Frank Skodlar, Spech Brothers, družine John Soeder, Anton Urbančič, Rev. L. J. Virčnik in Mrs. Anthony Vahčič Jr., Mrs. Frances Velkovich, družine Joseph Vidmar, Mike Vintar, Jim Verbič, Joseph Zajc, Frank Zalokar, John Zakrajšek, Martin Zugel, L. Živoder.

Lepa hvala Mr. Frank Zalokar in Mr. Martin Zugel, ki sta se udeležili pogreba s svojimi avtomobili. Lepa hvala tudi nosilcem krste Mr. John Per, Mr. John Kovačič, Mr. Frank Rodic, Mr. John Simončič Sr. Lepo se zahvaljujemo vsem zvestim prijateljem, ki so obiskovali mater v njeni dolgi bolezni in vsem, ki ste predrago pokojno prišli pokropiti, vsem ki so čuli in molili ter se udeležili pogreba. Kakor tudi dobrim sosedom, ki so nabrali za svete maše. Ravno tako lepa hvala za izraženo sožalje ustremno ali pismeno po telefona, telegramu, in special delivery.

Lepa hvala članicam društva Srca Marije (staro), ki so prišle moliti in čule ob krsti pokojne materje, za darovane sv. maše, za brezplačni avtomobil za udeležbo pri pogrebu in spremstvo do groba.

Posebno hvala za pogrebnu zavodu Anton Grdin in Sinovi ne samo za izvrstno oskrbo pogreba, ampak ker so se res izkazali kot pravi in naklonjeni prijatelji, da jih ne bomo nikdar pozabili.

Vam, nadvise ljubljena in nikdar pozabljena mati, pa želimo da pocivate mirno po prestarem zemeljskem trpijenju. Nebeska luč naj Vam sveti in lahka naj Vam bo ameriška zmajica.

Žalujoci ostali:

Ann, poročena Dolance; Amelia, hčer;

Andrew, Albert, Charles, sinovi.

V starci domovini zapušča dve sestri in enega brata.

Cleveland, Ohio, 28. februarja 1936.

LAHKA KAJA

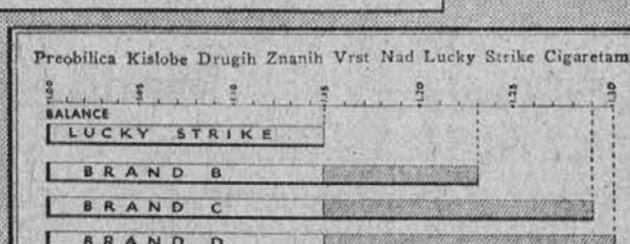
BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

skrbno kontroliranih toplinskih razmerij.

Količine nezačljivih sestavin so odstranjene.

Posledica tega je, da ta način predsegrevanja ob višjih temperaturah tvori dovršenje ali dopolnitve procesa v ležanju in staranju.

Luckies so manj kislobne

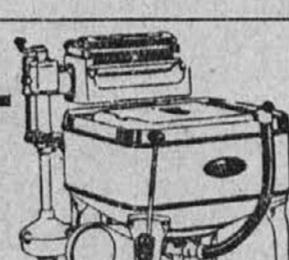
* Izid Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijskih

In Preiskovalnih Skupin.

Luckies — "IT'S TOASTED"
Zaščita vašega grla — proti draženju
— proti kašlju

POTEM
KO SO
SI VSE
OGLEDALI

Vec žensk izbere MAYTAG

Oglejte si model 110 \$69 50

MAYTAG po samo

A. GRDINA & SONS